

afslag fra kommunalbestyrelsen på ansøgning om tildeling af en almennyttig bolig. Det vil ofte kunne virke tilfældigt, om den pågældende udelukkes fra en almennyttig lejlighed som følge af afslag på individuel boligstøtte, eller fordi den pågældende ikke får mulighed for at indgå lejekontrakt. Det foreslås derfor, at bestemmelserne om klageadgang, klagevejledning m.v. i lov om individuel boligstøtte også skal gælde, hvor kommunalbestyrelsen som godkendende myndighed afviser bolig-søgende under henvisning til, at husstandsindkomsten er for lav i forhold til boligudgiften.

Til nr. 9

Forslaget bringer rentesatsen i overensstemmelse med den i lov om renter ved forsinket betaling fastsatte rente. I § 5, stk. 1 i lov om renter ved forsinket betaling er bestemt, at renten efter forfaldsdagen fastsættes til en årlig rente, der svarer til den fastsatte, officielle diskonto med et tillæg på 6 pct. I stk. 2 bestemmes samtidig, at justitsministeren hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og økonomiministeriet kan ændre renten.

Aktuelt betyder det, at renten fastsættes til diskontoen på 7 pct. med et tillæg på 6 pct., hvilke vil sige 13 pct. p.a. Det svarer til en forøgelse af rentebyrden på ca. 0,3 pct. p.a., idet 1 pct. pr. måned svarer til ca. 12,7 pct p.a.

Til nr. 10

Bevillingskvoten for almennyttigt boligbyggeri foreslås i 1986 fastsat til 7.500 lejligheder. Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Ændringen er af redaktionel og præciserende karakter.

Til nr. 12, 13 og 15

Det foreslås, at kommunernes andel af udlånet til Boligselskabernes Landsbyggefond til videreudlån til almennyttige boligselskaber til nyt, almennyttigt boligbyggeri (grundkapitalen) skal udgøre mindst en trediedel af grundudgifterne. Samtidig foreslås statens andel nedsat tilsvarende.

Da reglen om, at kommunerne altid skal yde mindst 6 pct. af ejendommens værdi som grundkapitallån, søges opretholdt, får forslaget kun betydning for de almennyttige nybyggerier, hvor grundudgifterne overstiger 18 pct. af ejendommens værdi, opgjort efter lovens § 60.

Baggrunden for forslaget er som nævnt i de almindelige bemærkninger et ønske om at give

kommunerne et økonomisk incitament til at søge grundudgifternes størrelse begrænset.

Beregninger foretaget i boligministeriet på baggrund af tilsagnsgivningen i 1980-83 viser, at godt halvdelen af de tilsagn, der blev givet til nyt almennyttigt boligbyggeri i perioden ikke ville have påført beliggenhedskommunen større udgifter, selv om den foreslåede ordning havde været gældende. Ca. en fjerdedel af tilsagnene ville have medført kommunale udgiftsstigninger på mellem 10 og 20 pct. Den resterende del af tilsagnene ville typisk have ført til stigninger i beliggenhedskommunens udgifter til grundkapital på 10-20 pct., dog således at de i enkelte tilfælde ville overstige 20 pct. Det bemærkes, at ændringen kun vedrører fordelingen af statens og kommunernes andel af långivningen til grundkapital og således ikke påvirker den øvrige belåning, beboerindskuddet eller afdelingernes udgifter og dermed huslejerne, samt at forslaget ikke vil have statslige eller kommunale udgiftskonsekvenser for de almennyttige projekter, der har grundudgifter omkring eller under landsgennemsnittet.

Til nr. 14

Det foreslås præciseret, at Boligselskabernes Landsbyggefonds adgang til at yde lån og tilskud til forbedring af almennyttige bebyggelses omgivelser også omfatter lån og tilskud til miljøforbedrende foranstaltninger.

Til nr. 16

Hovedstadsrådet har ingen praktisk mulighed for at påvirke grundpriserne og dermed grundudgifterne i forbindelse med opførelse af almennyttigt boligbyggeri.

Det foreslås derfor, at hovedstadsrådet fortsat kun er pligtig til at berigtige et lån til kommunerne i hovedstadsområdet på indtil 3 pct. af ejendommens værdi, opgjort efter lovens § 60. Således fritages hovedstadsrådet for at berigtige lån til kommunerne for den del af lånet, der skyldes, at grundpriserne overstiger 18 pct. af ejendommens værdi.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslag nr. 12, 13 og 15.

Til nr. 17

Det foreslås, at ministerens tilsagn om støtte altid knytter sig til antallet af boliger som nævnt i § 30. Der er ikke tale om en realitetsændring, men kun en forenkling, der betyder, at paragraffen ikke skal ændres, hver gang § 30 ændres. Det bemærkes, at adgangen til at yde rentebidrag, afdragsbi-